

har ligget nogen plan for genopbygningen af Irak.

Vi kan også se, at det er den irakiske civilbefolkning, herunder børnene, der kommer til at betale prisen for det kaos, der er i Irak. Forleden dag kunne man læse i en overskrift i Politiken, at der var dobbelt så mange børn i Irak, som lider af kronisk diarré og alvorlige sundhedsproblemer, som i Saddam Hussein-tiden.

Så jeg vil bare høre: Kan statsministeren pege på konkrete ting, som den danske regering har gjort selvstændigt som medlem af en koalition, der har til formål at sikre den irakiske civilbefolkning og vinde freden i landet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan forsikre hr. Jeppe Kofod om, at vi fra dansk side aktivt også over for vore partnere i koalitionens har arbejdet for, at FN skulle have en central rolle. Det er dansk politik, og vi glæder os over, at det har FN også fået med den seneste Sikkerhedsrådsresolution.

Jeppe Kofod (S):

Jeg er ked af det, men jeg synes, at nummer to svar til forveksling mindede om det første svar, som statsministeren kom med, så jeg kan konstatere, at der ikke er nogen konkrete selvstændige danske regeringsinitiativer i forhold til at hjælpe civilbefolkningen, som har lidt både under krigen og efter krigen – især efter krigen kan vi se på tallene – fordi der ikke har været en plan for at vinde freden i landet.

Kl. 13.20

Jeg henviser også i mit spørgsmål, bare for at henlede statsministerens opmærksomhed på det, til, hvad der kunne gøres, f.eks. har man i en rapport fra International Crisis Group fra september i år nogle helt klare anbefalinger til, hvad der kan gøres for at hjælpe civilbefolkningen.

Jeg vil høre, om statsministeren ikke bare kan komme med et eksempel på, at den danske regering har taget nogle konkrete initiativer, f.eks. at man har fulgt anbefalingerne og arbejdet for, at de skulle implementeres i Irak, som det er blevet beskrevet i den her rapport fra International Crisis Group. Jeg savner simpelt hen, at der kommer bare ét konkret eksempel, så vi kan se, hvad regeringen har gjort.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo fantastisk at høre hr. Jeppe Kofod stå her og sige, at den danske regering ikke har gjort

noget. Hr. Jeppe Kofod ved jo udmærket, at der er bevilget ganske store beløb til genopbygning af Irak. Der er i første omgang bevilget 170 mio. kr. fra dansk side til genopbygning af Irak. Og så vil jeg minde om, at der i finanslovsforslaget for næste finansår er afsat yderligere 150 mio. kr. i perioden 2005 til 2006. Så er det jo fantastisk at høre hr. Jeppe Kofod påstå, at der ikke gøres noget fra dansk side. Der gøres noget meget konstant fra dansk side.

I øvrigt vil jeg sige, at de anbefalinger, der den 2. september er kommet i rapporten fra det, der hedder International Crisis Group, er ganske fornuftige anbefalinger, som er helt i tråd med dansk politik, og vi vil selvfølgelig arbejde på, at det er de anbefalinger, der bliver fulgt i det videre genopbygningsarbejde.

Formanden:

Jeg vil nu give ordet til medspørgerne, og så får hr. Jeppe Kofod sit sidste spørgsmål, når medspørgerne er færdige. Først hr. Mogens Lykkesoft som medspørger.

Mogens Lykkesoft (S):

Jeg vil egentlig gerne stille et lidt mere grundlæggende spørgsmål om den måde, vi kan gøre nytte på i Irak, for der var i RÆSON her i sidste uge et interview med en af de danske forbindelses- og operationsofficerer, der har været i Irak, som bl.a. sagde, at den indsats, vi har medvirket til indtil nu, er »uden konsekvens, uden koordination og frem for alt ikke effektiv nok. ... Militære enheder kan ikke udføre genopbygningsarbejde. En militær løsning er ikke den rigtige løsning.«

Og så vil jeg egentlig godt have statsministerens præcise kommentar til følgende afslutning på interviewet:

»Regeringens retorik overfor den danske offentlighed har ikke helt været sam(men)stemt med de aktuelle omstændigheder i Irak. Det virker som om virkeligheden ikke har ramt de politiske ledere. Når de udtaler, at vi gør en kæmpe indsats i Irak og at Danmark genopbygger infrastruktur, sundhed og demokratiske institutioner(.) er det en sandhed med modifikationer. Vi deltager i dette arbejde, men det har ikke det omfang og den effektivitet som diverse leders retorik giver anledning til at tro.«

Hvad er statsministerens kommentar til det?